

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΤΡΙΤΟ

Αρ. Φύλλου 1512

27 Δεκεμβρίου 2013

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Αριθμός 35/2013

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών του Δ.Ε.Π.
των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων
(άρθρο 2 παρ. 2 εδ. δ, άρθρο 5 του Π.Δ. 160/2008,
άρθρο 65 του ν. 3900/2010 και άρθρο 80 παρ. 5
περ. β' και γ' του ν. 4009/2011)

Αποτελούμενο από τους Ευδοξία Γαλανού, Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και οι αρχαιότεροι Αντιπρόεδροι είχαν κώλυμα), ως Πρόεδρο, Παναγιώτη Ρουμπή, Αρεοπαγίτη, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Χρυσάφη Χαρτώνα, Αναπληρωτή Προέδρου του Τ.Ε.Ι. Λάρισας (ήδη Θεσσαλίας), ως μέλη. Προσήλθε και το τακτικό μέλος Ευ. Πολίτης, ο οποίος δεν μετέσχε διότι απώλεσε την ιδιότητα του Προέδρου του Τ.Ε.Ι. Μεσολογγίου, ο δε αναπληρωτής του Ευ. Καπετανάκης, Πρόεδρος του Τ.Ε.Ι. Κρήτης, δεν προσήλθε αν και προσεκλήθη νόμιμα.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση, στο Κατάστημα του Συμβουλίου της Επικρατείας, στις 17 Ιουνίου 2013, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.00 με παρόντα τον αναπληρωτή Γραμματέα του Ιωάννη Μητροτάσιο, Προϊστάμενο της Γραμματείας του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (η Γραμματέας του Συμβουλίου, Προϊσταμένη της Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, είχε κώλυμα). Αντικείμενο της συνεδρίασης ήταν η εκδίκαση, μετά την παραπεμπτική σε δημόσια ακρόαση 31/2012 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, της πειθαρχικής αγωγής που έχει ασκηθεί από τον Πρόεδρο του Τ.Ε.Ι. Λάρισας κατά του Ελευθερίου Ασλάνη, επίκουρου καθηγητή του παραπάνω Τ.Ε.Ι., ο οποίος κλήθηκε νόμιμα και παραστάθηκε αυτοπροσώπως.

Αφού άκουσε την εισηγητή της υποθέσεως Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία διάβασε την 31/2012 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, δεν εγκαλούμενο, ο οποίος αντέκρουσε το κατηγορητήριο (βλ ταυτάριθμο Πρακτικό συνεδριάσεως) και μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Εναντίον του πειθαρχικώς διωκόμενου, επίκουρου καθηγητή του Τμήματος Ηλεκτρολογίας της ΣΤΕΦ Λά-

ρισας, ασκήθηκε η κρίνόμενη πειθαρχική δίωξη, με την οποία αποδίδεται στον ανωτέρω παράβαση του άρθρου 23 του π.δ/τος 160/2008 (Α' 220), κατά το ΕΜΠ 11/31.8.2010 παραπεμπτήριο έγγραφο του Προέδρου του Τ.Ε.Ι. Λάρισας (ήδη Θεσσαλίας), σύμφωνα με το οποίο, ο ανωτέρω επίκουρος καθηγητής φέρεται ότι: α) εχρηματίζετο από σπουδαστές του Τ.Ε.Ι., που αναφέρονται αναλυτικώς, σε διάφορους χρόνους, με σκοπό να βαθμολογεί τους σπουδαστές με προβιβάσιμο βαθμό, ακόμη και χωρίς την συμμετοχή τους στις γραπτές εξετάσεις, β) με την ίδια πράξη (χρηματισμού) διέπραξε και το πειθαρχικό παράπτωμα του άρθρου 107 παρ. 1 στ) του ν. 3528/2007 (παράβαση της αρχής της αμεροληψίας), δεδομένου ότι ευνόησε τους εν λόγω σπουδαστές έναντι άλλων, και γ) ετέλεσε το παράπτωμα του άρθρου 107 παρ. 1 ε) (αναξιοπρεπούς ή ανάξιας για υπάλληλο διαγωγής εντός ή εκτός υπηρεσίας), αναρτώντας κατά το χειμερινό εξάμηνο του σπουδαστικού έτους 2009 - 2010 διαφορετική από την παραδοθείσα, στην οικεία Γραμματεία του Τμήματος, προβιβάσιμη βαθμολογία, κατά τους χρόνους που αναφέρονται στο παραπεμπτήριο, για σπουδαστές, που φέρεται ότι εχρημάτισαν τον ανωτέρω.

2. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 παρ. 1 περ. δ) του π.δ/τος 160/2008 «Πρότυπος Γενικός Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας των Α.Ε.Ι.» (Α' 220), που κατά το άρθρο 1 παρ. 1 αυτού εφαρμόζεται και στα Τ.Ε.Ι., πειθαρχικό παράπτωμα για τα μέλη Ε.Π. των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων συνιστά η παραβίαση των κειμένων διατάξεων της νομοθεσίας για τα Α.Ε.Ι., καθώς και, μεταξύ άλλων, η επίδειξη συμπεριφοράς που, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 107 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007, Α' 26), συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα για τους δημοσίους υπαλλήλους. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 326 του ν. 5343/1932 «Περί του Οργανισμού του Πανεπιστημίου Αθηνών» (Α' 86), που, κατ' άρθρο 9 του ν. 249/1976 (Α' 7), εφαρμόζεται σε όλα τα Α.Ε.Ι. (και επομένως και Τ.Ε.Ι., άρ. 1 παρ. 1 π.δ/τος 160/2008 και εξακολουθεί να ισχύει, άρ. 81 παρ. 1 ν. 4009/2011) της Χώρας, εάν καθηγητής του Ιδρύματος επιδεικνύει, μεταξύ άλλων, διαγωγή, που απάδει στην αξιοπρέπεια του λειτουργού Τεχνολογικού Ιδρύματος, τιμωρείται πειθαρχικώς, επιβαλλομένων των ποινών, που προβλέπονται από το ίδιο άρθρο, οι οποίες κλιμακώνονται ως εξής: έγγραφη επίπληξη, πρόστιμο, προσωρινή ή οριστική απόλυση. Εξάλλου πειθαρχικά παραπτώματα, κατά άρθρο 107 Υ.Κ., είναι, μεταξύ άλλων, η παράβαση υπαλληλικού καθήκοντος, η παράβαση καθήκοντος κατά

τον Ποινικό Κώδικα, η αναξιοπρεπής για υπάλληλο συμπεριφορά και η παράβαση της αρχής της αμεροληψίας [άρ. 107 παρ. 1 περ. β), γ), ε) και στ)].

3. Α. Στην προκειμένη περίπτωση από το σύνολο των στοιχείων του φακέλου, εκτιμώνμενων σε συνδυασμό μεταξύ των, προκύπτουν τα εξής : Από οκταετίας περίπου υπήρχε έντονη φημολογία περί χρηματισμού του πειθαρχικώς διωκόμενου, επίκουρου καθηγητού Ηλεκτρολογίας στη ΣΤΕΦ του Τ.Ε.Ι. Λάρισας, προκειμένου να προβιβάζει σπουδαστές, χωρίς το ανάλογο επίπεδο γνώσεων, κυρίως, ή χωρίς καν την συμμετοχή τους στις γραπτές εξετάσεις, στα μαθήματα ΗΛ Ι, ΗΛ ΙΙ και ΣΑΕ Ι, την θεωρητική διδασκαλία των οποίων είχε αναλάβει. Μάλιστα συχνά υπήρχαν απαξιωτικά για τον διωκόμενο σχόλια τόσο στους εξωτερικούς τοίχους του Τ.Ε.Ι., όσο και εντός των αιθουσών, που διεξήγοντο οι εξετάσεις των συγκεκριμένων μαθημάτων, όπως «Ασλάνης 600 €», «Ασλάνη ψόφα», «Ασλάνης καθηγητής που χρηματίζεται, όπου τον βρείτε τσακιστέ τον», «Δεν πληρώνω κανένα λαμόγιο για να πάρω πτυχίο» (βλ. σχετική φωτογραφία). Η φημολογία αυτή εντάθηκε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, ήτοι κατά το χειμερινό εξάμηνο του σπουδαστικού έτους 2009 - 2010 (τέλη Ιανουαρίου - αρχές Φεβρουαρίου 2010), καθώς έφθαναν πληροφορίες από σπουδαστές στα όργανα Διοίκησης του Τ.Ε.Ι. και σε άλλους καθηγητές (βλ. καταθέσεις τόσο κατά την Ε.Δ.Ε. όσο και κατά την πειθαρχική ανάκριση των καθηγητών Ι. Κόκκορα, Ι. Ανδρίτσου και Μ. Μαντέλα), ότι υπήρχαν σπουδαστές, που «θα περνούσαν» τα ως άνω μαθήματα, χωρίς να προσέλθουν στις εξετάσεις που έλαβαν χώρα κατά την α' εξεταστική περίοδο χειμερινού εξαμήνου (περίπου στις αρχές Φεβρουαρίου 2010). Στις 10.2.2010 αναρτήθηκαν σε "blog" στο διαδίκτυο (blog ΤΡΩΚΤΙΚΟ) ανώνυμα δημοσιεύματα με τίτλο «Καταγγελία για καθηγητή στο Τ.Ε.Ι. Λάρισας», «Πλήρωναν τον καθηγητή του Τ.Ε.Ι. Λάρισας για να τους περάσει στο μάθημα», δηλ. περί χρηματισμού, στο πρώτο δημοσίευμα, του εγκαλούμενου και επισημαίνεται η αδιαφορία της Διοίκησης του Τ.Ε.Ι. να λάβει μέτρα για να σταματήσουν οι παράνομες πράξεις που ελάμβαναν χώρα, κατά το δημοσίευμα, εντός του Τ.Ε.Ι., ενώ στο δεύτερο αναφερόταν η διατίμηση ("ταρίφα") κάθε μαθήματος. Το πρώτο από τα προαναφερόμενα δημοσιεύματα τέθηκε από τον Πρόεδρο του Τ.Ε.Ι., αυθημερόν, υπ' όψιν του εγκαλουμένου, για να εκφράσει τις απόψεις του, αυτός δε με το από 11.2.2010 έγγραφό του, αρνήθηκε τα καταγγελλόμενα, αποδίδοντας τα σε αντεκδίκηση του ωρομισθίου καθηγητού Μ. Μαντέλα σε φιλική, όπως ισχυριζόταν, παρατήρησή του, για ανάρμοστη συμπεριφορά εναντίον της σπουδαστριάς Ελένης Βαμβούρη (το είδος της ανάρμοστης συμπεριφοράς, ως σεξουαλικής παρενόχλησης, και η ταυτότητα του ωρομισθίου καθηγητού αποσαφηνίστηκαν στην από 2.8.2010 αναφορά του εγκαλουμένου προς την Υπουργό Παιδείας και στην από 26.6.2012 κατάθεση αυτού κατά την πειθαρχική ανάκριση). Την 1^η.3.2010 ο εγκαλούμενος ανέφερε εγγράφως προς την Διοίκηση του Τ.Ε.Ι. διάρρηξη του γραφείου του, από αγνώστους, κατά την οποία εκλάπησαν τα γραπτά των εξετάσεων περιόδου Ιουνίου και Σεπτεμβρίου 2009 καθώς και της επίμαχης περιόδου Φεβρουαρίου 2010 (περίπου 1.800 γραπτά, όπως αναφέρει ο ίδιος στην ανωτέρω κατάθεσή του), τα παρουσιολόγια των εξετασθέντων σπουδαστών, για κάθε μάθημα, αντίγραφα της βαθμολογίας τους, καθώς και άλλο εκπαιδευτικό υλικό. Για το συμβάν αυτό δεν έγινε αναφορά στην αστυνομική αρχή. Στις 4.3.2010 το Συμβούλιο του Τ.Ε.Ι. με το 438/4.3.2010 Πρακτικό του, απεφάσισε την ακύρωση των γραπτών εξετάσεων της α' και β' περιόδου 2009 - 2010 (επίμαχων), λόγω του σάλου που είχε δημιουργηθεί από τα προαναφερόμενα δημοσιεύματα και της δηλωθείσης από τον εγκαλούμενο κλοπής των γραπτών, παρουσιολογίων και βαθμολογίας, από τα οποία και μόνον ήταν δυνατόν να γίνει διασταύρωση των προσελθόντων στις εξετάσεις με τα παραδοθέντα γραπτά. Συγχρόνως το Συμβούλιο του Τ.Ε.Ι. απεφάσισε την διενέργεια επαναληπτικών εξετάσεων από Επιτροπή, οριζόμενη από το Τμήμα Ηλεκτρολογίας - είχαν προηγηθεί οι από 11.2.2010 και 22.2.2010 έγγραφες αναφορές των εγκαλουμένων προς την Διοίκηση του Τ.Ε.Ι., με τις οποίες, ενόψει του θέματος που είχε ανακύψει εις βάρος του, είχε ζητήσει την απαλλαγή του από την βαθμολόγηση και εξέταση των διδασκόμενων από αυτόν μαθημάτων και είχε προτείνει τα καθήκοντα αυτά να αναλάβει ο καθηγητής Ιωάννης Ανδρίτσος. Τέλος, στις 9.3.2010 ο Πρόεδρος του Τ.Ε.Ι. ανέθεσε στον καθηγητή του Ιδρύματος Νικόλαο Μπάτη την διενέργεια Ε.Δ.Ε., για την διερεύνηση των ανωνύμων καταγγελιών, μέσω του διαδικτύου, κατά του ήδη διωκόμενου και την διαπίστωση τυχόν τελεσθεισών πειθαρχικών παραβάσεων και τις συνθήκες τελέσεως των και των εμπλεκόμενων σε αυτές.

Β. Περαιτέρω, σύμφωνα με το παραπεμπτήριο έγγραφο του Προέδρου του Τ.Ε.Ι. ενώπιον του παρόντος Συμβουλίου, ο πειθαρχικώς διωκόμενος φέρεται ότι διέπραξε, τις εξής πράξεις: i) Κατά την α' εξεταστική περίοδο σπουδαστικού έτους 2009 - 2010, στη Λάρσα, δέχθηκε οικονομικό αντάλλαγμα αγνώστου ύψους από τον σπουδαστή Κωνσταντίνο Κατσαρό, προκειμένου αυτός να λάβει προβιβασμό βαθμό στα διδασκόμενα από αυτόν μαθήματα, ii) Στον ίδιο ως άνω χρόνο και τόπο και για τον ίδιο λόγο, δέχθηκε οικονομικά ανταλλάγματα αγνώστου ύψους από τους σπουδαστές Λωρεάνα Μπόνη, Ελένη Βαμβούρη, Ζαφειρούλα Μαμαρέλη, Δημήτριο Αγιώτη, Σταμάτιο Δαρανά, Χρήστο Θεοτοκίδη και Αργύριο Τρούτσκο. Οι σπουδαστές Δημήτριος Αγιώτης, Σταμάτιος Δαρανάς και Ελένη Βαμβούρη καθώς και οι Νικολέττα Μέλιου και Μαρία Σεχίδου, δεν προσήλθαν καν στις γραπτές εξετάσεις, ως εξής: οι Μέλιου και Σεχίδου στο μάθημα ΗΛ ΙΙ της α' εξεταστικής, ο Δημήτριος Αγιώτης στο ίδιο μάθημα της β' εξεταστικής και οι Βαμβούρη και Δαρανάς στο μάθημα ΣΑΕ Ι της β' εξεταστικής, iii) Στον ίδιο τόπο και χρόνο και για τον ίδιο λόγο, δέχθηκε οικονομικό αντάλλαγμα ύψους 1.000 € από τον σπουδαστή Ευρυπίδη Μπατσίλα για τα μαθήματα ΣΑΕ Ι και ΗΛ ΙΙ. iv) Στον ίδιο τόπο και χρόνο και επιπλέον στη β' εξεταστική περίοδο, και για τον ίδιο λόγο βαθμολόγησε τον σπουδαστή Παναγιώτη Σταύρου με προβιβασμό βαθμό στο διδασκόμενα από αυτόν μαθήματα, χωρίς αυτός να προσέλθει στις γραπτές εξετάσεις, v) Στον ίδιο τόπο και χρόνο, όπως και αμέσως προηγουμένως και για τον ίδιο λόγο, βαθμολόγησε με προβιβασμό βαθμό τον σπουδαστή Κυριάκο Μπάκα, χωρίς αυτός, επίσης, να προσέλθει στις γραπτές εξετάσεις, vi) Στον ίδιο τόπο και περί τον Μάιο του 2009 και για τον ίδιο λόγο, ζήτησε, χωρίς όμως να λάβει, από τον σπουδαστή Γεώργιο Χριστοδούλου, 600 € / διδασκόμενο μάθημα, ώστε να λάβει προβιβασμό βαθμό, vii) Στον ίδιο τόπο και κατά το σπουδαστικό έτος 2006 - 2007 και για τον ίδιο λόγο (προβιβασίμου βαθμός), ζήτησε, χωρίς όμως να λάβει, από τον σπουδαστή Γεώργιο Γεωργίου του Θεοφίλου, 600 € / μάθημα, viii) Στον ίδιο τόπο

και περί το 2008, και για τον ίδιο λόγο (προβιβασμός βαθμός), ζήτησε και έλαβε από τον σπουδαστή Νικήτα Καραβίδα το ποσό των 1.800 €, το οποίο μετά από διαπραγμάτευση συμφωνήθηκε στο ποσό των 1.200 €. Όλες οι προαναφερόμενες πράξεις έγιναν, σύμφωνα με το παραπεμπτήριο, με σκοπό πορισμού παράνομου οφέλους στον εαυτό του (του διωκόμενου), αλλά και στους προαναφερόμενους σπουδαστές.

Γ. Επί των αναφερομένων, στην 1^η σκέψη της παρούσης υπό α) και β), αιτιάσεων της κρίνόμενης πειθαρχικής δώδεκας και ως προς τις κατ' ιδίαν αποδιδόμενες στον εγκαλούμενο πράξεις, λεκτέα τα εξής:

α) Οι σπουδαστές Παναγιώτης Σταύρου και Κυριάκος Μπάκας, ομολογούν ότι έλαβαν προβιβασμό βαθμό στα μαθήματα και στις εξεταστικές περιόδους, όπως εκτίθεται στο παραπεμπτήριο, χωρίς να προσέλθουν στις οικείες γραπτές εξετάσεις. Τούτο το ομολογούν τόσο κατά την διεξαχθείσα Ε.Δ.Ε. (16.6.2010 και 21.4.2010, αντιστοίχως), όσο και κατά την πειθαρχική ανάκριση (25.6.2012 και 29.6.2012, αντιστοίχως) και επιπλέον ο Σταύρου ενώπιον της Πταισματοδίκου Λαμίας Ελένης Παππά. Και ναι μεν αρνούνται και οι δύο ότι κατέβαλαν χρήματα, πλην η συγκεκριμένη άρνηση τους δεν είναι πειστική διότι στερείται κοινής λογικής και γίνεται, κατά την κρίση του παρόντος Συμβουλίου, για να μετριάσουν ενδεχόμενη δική τους εμπλοκή σε αυτήν την παράνομη πράξη. Την πεποίθηση αυτή ενισχύει το γεγονός ότι ο Μπάκας στην ως άνω από 29.6.2012 κατάθεσή του, αφού αναφέρει τί είχε ακούσει για την διατίμηση ανά επίμαχο μάθημα, τα περί γραπτών σχολίων στους τοίχους του Τ.Ε.Ι., ότι ένας άλλος τρόπος έμμεσου χρηματισμού του εγκαλουμένου ήταν η εκμίσθωση διαμερισμάτων, που του ανήκαν, σε σπουδαστές, δεν είναι σε θέση να εξηγήσει, για ποιο λόγο πήρε προβιβασμό βαθμό, δεδομένου ότι δεν προσήλθε στις εξετάσεις, σε σχετική δε επισημάνση ότι η απάντησή του δεν έχει λογική συνέπεια, απαντά «θεωρώ ότι τα συμπεράσματά σας τα έχετε βγάλει από αυτή την κατάθεση». Δηλαδή σαφώς υπονοεί τον χρηματισμό. Και οι δύο δε προαναφερόμενοι σπουδαστές κατά την πειθαρχική ανάκριση αναφέρουν, ο μεν πρώτος ότι πριν την κατάθεση του στην Ε.Δ.Ε. δέχθηκε στο κινητό του τηλέφωνο 4 περίπου κλήσεις του διωκόμενου με σκοπό να μην καταθέσει όσα κατέθεσε, λέγοντας του ότι «θα με καταστρέψεις» και ότι είχε τον τρόπο να αποδείξει τα αντίθετα-ο δε δεύτερος, ότι δέχθηκε πιέσεις μετά την κατάθεση του στην Ε.Δ.Ε. να την αλλάξει (γίνεται κατωτέρω αναλυτική αναφορά). Περαιτέρω, περί της απουσίας από τις επίμαχες εξετάσεις κατέθεσε και η επιτηρήτρια Στεργιανή Χώματα, τόσο κατά την Ε.Δ.Ε., όσο και κατά την πειθαρχική ανάκριση (30.3.2010 και 25.6.2012, αντιστοίχως), περί της αξιοπιστίας της οποίας γίνεται λόγος επίσης κατωτέρω. Η ομολογία των Παναγιώτη Σταύρου και Κυριάκου Μπάκα ενισχύεται, επίσης, από την κατάθεση κατά την πειθαρχική ανάκριση του καθηγητού Σπυρίδωνος Λουτρίδη (από 25.6.2012), ο οποίος κατέθεσε ότι ο Μπάκας, με τον οποίο είχε κοινωνική γνωριμία, ζήτησε και τον συνήτησε 2 φορές στο γραφείο του στο Τ.Ε.Ι., όντας ανήσυχος γιατί δεχόταν πιέσεις να μην καταθέσει, ότι δεν προσήλθε στις εξετάσεις, ο ίδιος δε τον ερώτησε, πώς πήρε προβιβασμό βαθμό χωρίς να προσέλθει στις εξετάσεις, απάντησε κατ' αρχήν, ότι σε αντάλλαγμα του είχε βρει ενοικιαστή, και μεταγενέστερα, αρνούμενος

τον λόγο αυτό, ότι υπήρξε «κάποιου είδους συναλλαγή ... δεν είχε όμως αποδείξεις ... θα κατέθετε όμως ότι δεν πήγε στις εξετάσεις». Ο ίδιος μάρτυρας κατέθεσε επίσης ότι υπήρξε και τρίτη συνάντηση στο γραφείο του, αυτή τη φορά και με τον Παναγιώτη Σταύρου, ο οποίος ήταν ανήσυχος για τον ίδιο λόγο (δεχόταν πιέσεις να μην καταθέσει), και ο οποίος εν τέλει του είπε «τι να κάνω δάσκαλε, έκανα ότι έκαναν όλοι αλλά δεν μπορώ να τα καταθέσω διότι δεν έχω αποδείξεις θα καταθέσω μόνο ότι δεν προσήλθα».

β) Αναφορικά με την φερόμενη καταβολή στον εγκαλούμενο χρημάτων εκ μέρους των σπουδαστών Κωνσταντίνου Κατσαρού και Ευρυπίδη Μπατσίλα, προκειμένου να λάβουν προβιβασμό βαθμό κατά τις επίμαχες εξετάσεις, προέκυψαν τα εξής: Το γεγονός αυτό ο πρώτος το αρνείται στην κατάθεση του, από 9.1.2012 ενώπιον του Πταισματοδίκου Καρδίτσας, ο δε δεύτερος κατά την εξέτασή του στην Ε.Δ.Ε.. Πλην οι αρνήσεις τους αυτές δεν κρίνονται αξιόπιστες διότι: 1) Ανατρέπονται από την κατάθεση του σπουδαστή Ιωάννη Βίσμπα κατά την εξέταση του στην Ε.Δ.Ε. (23.6.2010), ο οποίος αναφέρει ότι οι Κατσαρός και Μπατσίλας του δήλωσαν ότι πλήρωσαν τον εγκαλούμενο για να περάσουν τα μαθήματά του, ο μεν Κατσαρός δεν διευκρίνισε το ποσόν, ο δε Μπατσίλας ότι έδωσε 1.000 € για 2 μαθήματα (ΗΛ ΙΙ και ΣΑΕ Ι) για την εξεταστική περίοδο χειμερινού εξαμήνου 2009 - 2010, δηλ. την επίμαχη. Σημειώνεται ότι οι σπουδαστές Κατσαρός και Μπατσίλας έχουν πρόδηλο συμφέρον να αρνηθούν την πράξη τους, ενώ ο Βίσμπας, αντιθέτως, εκθέτει τον εαυτό του σε κίνδυνο, εκ μέρους του αμυνομένου διωκόμενου (όπως και πράγματι συνέβη, γίνεται συγκεκριμένη αναφορά κατωτέρω). 2) Για την καταβολή εκ μέρους του Κατσαρού κατέθεσε και ο εργαστηριακός συνεργάτης Μιχαήλ Μαντέλας, τόσο κατά την Ε.Δ.Ε. (15.4.2010), όσο και κατά την πειθαρχική ανάκριση (25.6.2010), η μαρτυρία του κρίνεται πειστική διότι ο Κατσαρός είχε κάνει την πρακτική του στην επιχείρησή του, γεγονός από το οποίο συνάγεται, λογικώς, ότι είχε την εμπιστοσύνη του, ο ίδιος ο Μαντέλας δε αποδίδει την εκμυστήρευση του αυτή (και άλλων σπουδαστών, όπως αναφέρεται κατωτέρω), στο γεγονός, ότι μετά την ακύρωση των εξετάσεων, ευρίσκετο υπό ιδιαίτερες συνθήκες πίεσης και φόβου, λόγω της αποκαλύψεως της παράνομης συμπεριφοράς του εγκαλουμένου, αισθανόμενος επιπλέον και εξαπατημένος, αφού και τα χρήματα είχε δώσει - και τελικά τα έχασε - και τις εξετάσεις κατ' αποτέλεσμα δεν «πέρασε». Τούτο, κατά την κρίση του παρόντος Συμβουλίου, συνιστά επαρκή αιτιολογία, για μία τέτοιου είδους εκμυστήρευση, από έναν πολύ νέο άνθρωπο, που ευρίσκεται υπό τις προαναφερόμενες συνθήκες. 3) Ο Κατσαρός αποδεικνύεται αναξιόπιστος και διότι στην ενώπιον του Πταισματοδίκου κατάθεση του αναφέρει ότι ο Μπάκας του ζήτησε να υπογράψει δήλωση περί της γνώσεως του για την παρουσία του Μπάκα στις επίμαχες εξετάσεις, πράγμα το οποίο ο Μπάκας αρνήθηκε κατηγορηματικά κατά την πειθαρχική ανάκριση (γίνεται λόγος αναλυτικά κατωτέρω και για το περιστατικό αυτό και για την αξιοπιστία της προαναφερόμενης δηλώσεως).

γ) Αναφορικά με την φερόμενη καταβολή στον εγκαλούμενο χρημάτων εκ μέρους των σπουδαστριών Ελένης Βαμβούρη και Ζαφειρούλας Μαμαρέλη, προέκυψαν

τα εξής: Οι σπουδάστριες Ελένη Βαμβούρη και Ζαφειρούλα Μαμαρέλη αρνούνται ότι κατέβαλαν χρήματα στον εγκαλούμενο για να τις βαθμολογήσει με προβιβάσιμο βαθμό, κατά τις επίμαχες εξετάσεις. Παρά ταύτα όμως τούτο προκύπτει: 1) Από τις καταθέσεις του ως άνω Μιχαήλ Μαντέλα, τόσο κατά την Ε.Δ.Ε. (15.4.2010), όσον και κατά την πειθαρχική ανάκριση (25.6.2012), στην επιχείρηση του οποίου, όπως και ο Κατσαρός, έκαναν πρακτική άσκηση και οι ανωτέρω σπουδάστριες, και οι οποίες, λόγω των συνθηκών πίεσεως που προπεριγράφονται στην περίπτωση του Κατσαρού, εκμυστηρεύθηκαν και αυτές την πράξη τους. Τούτο επιβεβαιώνουν, ως έχοντες άμεση αντίληψη, στις από 29.4.2010 καταθέσεις τους κατά την Ε.Δ.Ε., ο Περικλής Λιαράτσικας, εργαζόμενος στην ίδια επιχείρηση, και για τις δύο, και μάλιστα ότι η πρώτη πλήρως 1.500 € και για τα τρία μαθήματα και η δεύτερη 2.000 € ο Χαρίλαος Μπουραζάνης, εργαζόμενος επίσης στην ίδια επιχείρηση, στον οποίο η Μαμαρέλη είπε, επίσης ότι, προκειμένου να εξοικονομήσει το ποσό, εργάστηκε σε καφετέρια ο Κωνσταντίνος Πλίτσης, εργαζόμενος επίσης στην ίδια επιχείρηση, ο οποίος έχει άμεση αντίληψη για την Βαμβούρη που του ανέφερε το ίδιο ποσό, για δε την Μαμαρέλη, ότι το έμαθε από τους Μαντέλα και Λιαράτσικα. Οι καταθέσεις κρίνονται πειστικές καθώς έχουν μεταξύ τους συνέπεια και λογική, οι δε καταθέτοντες ουδέν συμφέρον έχουν, αντιθέτως εκθέτουν τον εαυτό τους σε κίνδυνο εκ μέρους του εγκαλουμένου (όπως και πράγματι συνέβη, γίνεται λόγος κατωτέρω). Επίσης, τα αυτά επιβεβαιώνει και ο καθηγητής προϊστάμενος του Τμήματος Ηλεκτρολογίας του Τ.Ε.Ι. Ιωάννης Ανδρίτσος, ως αυτήκοος μάρτυρας στην επιχείρηση του Μαντέλα όσον αφορά στην Μαμαρέλη, και από άμεση αντίληψη, καθώς του το είπε αυτή κατ' ιδίαν, όσον αφορά στην Βαμβούρη. Οι σπουδάστριες αυτές απευθύνθηκαν σε αυτόν, όπως αναφέρει, λόγω της εμπιστοσύνης, που είχαν στο πρόσωπο του και δρώσες υπό τις προαναφερόμενες συνθήκες πίεσεως και φόβου, αλλά και αισθήματος απογοητεύσεως, όπως και οι άλλοι σπουδαστές, ζητώντας εμμέσως και την βοήθειά του για να σταματήσει η παράνομη αυτή συμπεριφορά. Η άρνησή τους ότι κατέβαλαν χρήματα αποδίδεται, κατά την κρίση του Συμβουλίου, προδήλως, στον φόβο εμπλοκής τους στην παράνομη πράξη και δεν είναι πειστική. Σημειώνεται ότι και οι δύο δεν προσήλθαν στην πειθαρχική ανάκριση, καίτοι κλητεύθηκαν νομίμως και κατόπιν προσυνηνοήσεως και ως προς τον τόπο και ως προς τον χρόνο της ανακρίσεως. Τούτο, κατά την κρίση του παρόντος Συμβουλίου, αξιολογείται αρνητικώς ως προς την αξιοπιστία τους. Περαιτέρω και ειδικότερα ως προς την Βαμβούρη προκύπτουν και τα εξής: Η σπουδάστρια αυτή, στην παραδοθείσα από τον εγκαλούμενο στη Γραμματεία της Σχολής βαθμολογία, εμφανιζόταν ως επιτυχούσα στην β' εξεταστική περίοδο 2009 - 2010 (βλ. κυρωμένο αντίγραφο της Γραμματείας). Εν τούτοις, από την κατάθεση της επιτηρήτριας κατά τις επίμαχες εξετάσεις Στεργιανής Χωματά, η οποία τόσο κατά την Ε.Δ.Ε. (30.3.2010), όσον και κατά την πειθαρχική ανάκριση (25.6.2012), κατέθεσε τα εξής: Κατόπιν εντολής του Προϊστάμενου του Τμήματος Ηλεκτρολογίας Ιωάννη Ανδρίτσου, ο οποίος είχε πληροφορίες από τον Μαντέλα και τον καθηγητή Σούλη ότι η σπουδάστρια αυτή δεν θα προσήρχετο στις γραπτές εξετάσεις και εν τούτοις θα "περνούσε" το μάθημα, αυτή (Χωματά)

αφενός μεν θα συνέτασσε πράξη "κλεισίματος" επί των γραπτών και του παρουσιολογίου (μέχρι τότε δεν συνετάσσετο τέτοια πράξη), αφετέρου θα ήλεγχε επισταμένως εάν η Βαμβούρη ήταν παρούσα. Η Χωματά, όπως εξηγεί η ίδια, λόγω του ότι δίδασκε στα εργαστήρια, όπου συμμετείχαν λιγότεροι σπουδαστές, γνώριζε προσωπικά αυτούς και ιδίως τις σπουδάστριες, που ήταν ακόμη λιγότερες στο Τμήμα Ηλεκτρολογίας. Επιπλέον, λόγω επίσης της μικρής προσέλευσης εξεταζομένων στα μαθήματα του εγκαλουμένου, ήταν κατειλημμένη, συνήθως, μόνο η αίθουσα Α 31-33, και ειδικά, είναι απολύτως βέβαιη για την εξέταση των ΣΑΕ Ι, όπου πήρε εντολή από τον Προϊστάμενο του Τμήματος Ιωάννη Ανδρίτσο, όπως και ο ίδιος καταθέτει κατά την πειθαρχική ανάκριση στις 25.6.2012, να ελέγξει συγκεκριμένα αν παρευρισκόταν στην αίθουσα η Βαμβούρη, ότι αυτή ήταν απύσχα. Η κατάθεση αυτή, με αυτό το περιεχόμενο και αιτιολογία, όπως εκτίθεται, είναι κατά την κρίση του Πειθαρχικού Συμβουλίου πειστική. Τέλος, ειδικά ως προς την Βαμβούρη, ο καθηγητής Ιωάννης Ανδρίτσος μαζί με τον καθηγητή Σούλη (βλ. προαναφερόμενη κατάθεση), διεπίστωσαν, κατόπιν αυτοψίας, στον πίνακα ανακοινώσεων αποτελεσμάτων έξω από το γραφείο του διωκομένου, ότι το όνομά της δεν υπήρχε, ειδικώς για το μάθημα των ΣΑΕ Ι, στον πίνακα ανακοινώσεων, για την β' εξεταστική περίοδο 2009 -2010, ενώ από τα στοιχεία προέκυψε ότι ήταν "επιτυχούσα" στο εν λόγω μάθημα (βλ. και τον σχετικό προαναφερόμενο πίνακα της Γραμματείας της Σχολής).

δ) Αναφορικώς με την φερόμενη καταβολή στον εγκαλούμενο χρηματικού ανταλλάγματος αγνώστου ύψους εκ μέρους των σπουδαστών Λωρεάνας Μπόνη, Δημήτριου Αγιώτη, Σταμάτη Δαρανά, Χρήστου Θεοτοκίδη και Αργυρίου Τρούτσκου, προκειμένου να λάβουν προβιβάσιμο βαθμό, κατά τις επίμαχες εξετάσεις, όπως και πράγματι συνέβη (βλ. σχετικό πίνακα της Γραμματείας της Σχολής), τούτο προκύπτει από τις καταθέσεις του Μιχαήλ Μαντέλα κατά την Ε.Δ.Ε. και κατά την πειθαρχική ανάκριση (15.4.2010 και 25.6.2012, αντιστοίχως), στην επιχείρηση του οποίου έκαναν πρακτική οι ανωτέρω, η οποία για τους λόγους, που ήδη προαναφέρθηκαν (κλίμα εμπιστοσύνης, αισθήματα φόβου, πίεσεως και απογοητεύσεως), κρίνεται πειστική. Οι ανωτέρω σπουδαστές αρνούνται την εμπλοκή τους στο ως άνω περιστατικό (βλ. καταθέσεις Μπόνη κατά την Ε.Δ.Ε., από 21.4.2010, Τρούτσκου, ομοίως, από 18.4.2010, Θεοτοκίδη, ομοίως, από 20.4.2010, Αγιώτη, ομοίως, από 22.4.2010, και ενώπιον του Πταισματοδίκου Καρδίτσας, από 9.1.2012, Δαρανά, ενώπιον του Πταισματοδίκου Κομοτηνής, από 4.4.2012, και Αγιώτη, κατά την Ε.Δ.Ε., από 22.4.2010 και ενώπιον του Πταισματοδίκου Καρδίτσας, από 9.1.2012), οι καταθέσεις, όμως, αυτές δεν κρίνονται πειστικές. Κατά την κρίση του παρόντος Συμβουλίου, οι ανωτέρω αρνούνται την συγκεκριμένη εμπλοκή τους, φοβούμενοι τόσο τυχόν δυσμενείς συνέπειες, ποινικές ή διοικητικές (π.χ. ανάκληση του πτυχίου τους), όσον και εκ μέρους του εγκαλουμένου (γίνεται αναφορά κατωτέρω).

ε) Αναφορικώς με την μη προσέλευση των σπουδαστών Νικολέτας Μέλίου, Μαρίας Σεχίδου, Δημητρίου Αγιώτη, Ελένης Βαμβούρη και Σταμάτη Δαρανά, οι οποίοι, καίτοι δεν προσήλθαν στις εξετάσεις του χειμερινού εξαμήνου 2009 - 2010, έλαβαν προβιβάσιμο βαθμό, όπως προκύπτει από τον προαναφερόμενο σχετικό πίνακα -

βεβαίωση της Γραμματείας. Τούτο αποδεικνύεται: Για μεν την Ελένη Βαμβούρη, έγινε ήδη αναφορά ανωτέρω υπό γ). Για δε τους υπόλοιπους, τούτο προκύπτει επίσης από την κατάθεση της επιτηρήτριας Στεργιανής Χωματά, η οποία σε εκτέλεση της προαναφερθείσας εντολής του Ιωάννη Ανδρίτσου, ήλεγξε ειδικώς την παρουσία στις επίμαχες εξετάσεις και των ανωτέρω σπουδαστών, για τους οποίους επίσης υπήρχαν πληροφορίες ότι δεν θα προσήρχοντο στις εξετάσεις, ενώ θα περνούσαν τα μαθήματα, και η οποία αναφέρεται διεξοδικώς στην από 30.3.2010 κατάθεσή της κατά την Ε.Δ.Ε., στην απουσία ενός εκάστου σπουδαστή από αντίστοιχο μάθημα. Η κατάθεση αυτή, με αυτό το περιεχόμενο και αιτιολογία, όπως εκτίθεται, είναι κατά την κρίση του παρόντος Συμβουλίου πειστική. Και να μεν οι ως άνω σπουδαστές αρνούνται ότι δεν συμμετείχαν στις επίμαχες εξετάσεις (βλ. καταθέσεις Αγιώτη κατά την Ε.Δ.Ε., από 22.4.2010, Σεχίδου, ομοίως, Μελίου, από 6.5.2010, επιπλέον Αγιώτη ενώπιον Πταισματοδίκου Καρδίτσας, από 9.1.2012, και Δαρανά ενώπιον Πταισματοδίκου Κομοτηνής, από 4.4.2012), πλην όμως για τους ίδιους λόγους, όπως υπό δ) εκτίθενται, οι καταθέσεις τους κρίνονται μη πειστικές. Επί πλέον η αξιοπιστία τους κλονίζεται και από το γεγονός ότι οι μάρτυρες, τους οποίους επικαλούνται προς επιβεβαίωση των λεγομένων τους, δεν είναι σε θέση να επιβεβαιώσουν τους ισχυρισμούς τους. Έτσι η Μελίου επικαλείται την μαρτυρία του Αγιώτη για συμμετοχή της στις επίμαχες εξετάσεις της α' εξεταστικής (ΗΛ ΙΙ), στις οποίες κατά την παραδοθείσα από τον Ασλάνη βαθμολογία εμφανίζεται ως επιτυχούσα, πλην όμως ο Αγιώτης δεν ήταν παρών στις εν λόγω εξετάσεις, όπως προκύπτει από την ίδια βαθμολογία, αλλά και όπως ο ίδιος ομολογεί στην Ε.Δ.Ε.. Η δε Σεχίδου για την συμμετοχή της στις εξετάσεις του μαθήματος ΗΛ ΙΙ της α' εξεταστικής, στις οποίες ομοίως κατά τα ανωτέρω εμφανίζεται ως επιτυχούσα, επικαλείται την επιτηρήτρια Χωματά, η οποία το διαψεύδει, όπως προαναφέρθηκε, και τους σπουδαστές Αθανάσιο Παπαγιαννάκη και Κωνσταντίνο Κυριακόπουλο, οι οποίοι στις καταθέσεις τους κατά την Ε.Δ.Ε. (από 26.4.2010 και 7.5.2010, αντιστοίχως) δεν είναι σε θέση να επιβεβαιώσουν ότι ήταν στην αίθουσα των εξετάσεων.

στ) Αναφορικώς με την αποδιδόμενη στον εγκαλούμενο πράξη του, σύμφωνα με την οποία ζήτησε, χωρίς όμως να λάβει, από τον σπουδαστή Γεώργιο Χριστοδούλου του Εξάρχου 600 € / διδασκόμενο μάθημα, προκειμένου ο τελευταίος να λάβει προβιβάσιμο βαθμό κατά τις εξετάσεις της β' εξεταστικής περιόδου, έτους 2008 - 2009, απεδείχθη από τις καταθέσεις του εν λόγω σπουδαστή τόσο κατά την Ε.Δ.Ε. (4.5.2010), όσον και κατά την πειθαρχική ανάκριση (25.6.2012), ο οποίος περιγράφει με ακρίβεια, λεπτομερώς και χωρίς αντιφάσεις το συγκεκριμένο περιστατικό, που έλαβε χώρα στο γραφείο του εγκαλουμένου τον Μάιο του 2009. Σύμφωνα με τις καταθέσεις, ο σπουδαστής προσήλθε στο γραφείο του εγκαλουμένου ρωτώντας «τί χρειάζεται να κάνει για να περάσει τα μαθήματα» - είχε αποτύχει ήδη 3 φορές - ο δε διωκόμενος ευρισκόμενος πλησίον του, προδήλως για να μην μιλάει μεγαλοφώνως - του είπε «Είναι 600 € το μάθημα», όταν δε ο σπουδαστής του είπε ότι εννοούσε ποια ύλη έπρεπε να διαβάσει, ο διωκόμενος, αιφνιδιασμένος του υπέδειξε μερικά θέματα και μετά αυτός έφυγε. Επίσης κατέθεσε ότι πριν την κατάθεσή του στην Ε.Δ.Ε. δέχθηκε τουλάχιστον ένα

τηλεφώνημα από συμφοιτητή του, με σκοπό να τον αποτρέψει από την κατάθεση, λέγοντάς του, ότι όσους καταθέσουν «θα τους τρέξει ο Ασλάνης», ο οποίος (Ασλάνης) έχει φροντίσει να μην υπάρχουν αποδείξεις. Το περιστατικό, που περιγράφει ο Χριστοδούλου στο γραφείο του εγκαλουμένου, επιβεβαιώνει και ο Ιωάννης Ανδρίτσος (καταθέσεις αυτού 15.4.2010 και 25.6.2012). Επίσης ο σπουδαστής κατέθεσε ότι είχε ακούσει από άλλους συνσπουδαστές του ότι ο διωκόμενος πολλές φορές έγραφε το ποσόν που ζητούσε σ' ένα χαρτί, το οποίο επεδείκνυε στον σπουδαστή. Με αυτόν τον τρόπο δηλαδή ζητούσε τα χρήματα. Η συγκεκριμένη κατάθεση κρίνεται πειστική.

ζ) Αναφορικώς με την αποδιδόμενη στον εγκαλούμενο πράξη του, με την οποία αυτός ζήτησε, χωρίς όμως να λάβει, από τον ήδη πτυχιούχο Γεώργιο Γεωργίου του Θεοφίλου, κατά το σπουδαστικό έτος 2006 - 2007, 600 € / μάθημα, προκειμένου να τον βαθμολογήσει με προβιβάσιμο βαθμό: Τούτο ομολογεί στην από 29.4.2010 κατά την Ε.Δ.Ε. κατάθεσή του ο ως άνω σπουδαστής, ο οποίος αναφέρει ότι είχε αποτύχει στα μαθήματα, που δίδασκε ο διωκόμενος 6 φορές - τα «πέρασε» τελικώς με τις εξετάσεις, που οργάνωσε η Επιτροπή - και προσερχόμενος στο γραφείο του διωκόμενου προκειμένου να ζητήσει συμβουλές, αυτός του ζήτησε 600 € / μάθημα, γράφοντας αυτό σε ένα χαρτί, το οποίο του επέδειξε. Η κατάθεση αυτή είναι κατά την κρίση του παρόντος Συμβουλίου πειστική, προεχόντως διότι ο καταθέσας εξέθεσε τον εαυτό του σε κίνδυνο εκ μέρους του διωκόμενου (γίνεται κατωτέρω αναφορά).

η) Ως προς την αιτίαση του παραπεμπτηρίου ότι οι σπουδαστές Αγγελος Αλεξόπουλος και Νικόλαος Γαρδούνης γνωρίζουν άλλους σπουδαστές, που έδωσαν οικονομικά ανταλλάγματα στον διωκόμενο για να λάβουν προβιβάσιμο βαθμό: Τούτο δεν προκύπτει από καμμία κατάθεση ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο και συνεπώς είναι αβάσιμη.

θ) Εις ό,τι αφορά την υπό γ) αιτίαση του παραπεμπτηρίου περί αναξιοπρεπούς εντός υπηρεσίας διαγωγής, απεδείχθησαν τα εξής: Ο εγκαλούμενος ομολογεί ότι κατά τις εξετάσεις της α' εξεταστικής περιόδου σπουδαστικού έτους 2009 - 2010, αλλοίωσε το περιεχόμενο του πίνακα επιτυχόντων, του μαθήματος ΗΛ Ι, ο οποίος ενώ αρχικώς εμφάνιζε 5 επιτυχόντες, στην κατάσταση, που παραδόθηκε αργότερα στην Γραμματεία, οι επιτυχόντες ήταν 20, ενώ, κατά την ίδια εξεταστική περίοδο το αυτό συνέβη και με το μάθημα ΣΑΕ Ι, όπου η μεταβολή έγινε από 12 σε 26. Όπως δε κατέθεσε κατά την πειθαρχική ανάκριση ο εγκαλούμενος, ήταν μία ενέργεια που για λόγους ανθρωπιστικούς και επεικειάς είχε κάνει ξανά. Επίσης προέκυψε από τις από 15.4.2010 καταθέσεις κατά την Ε.Δ.Ε. του Γεωργίου Σούλη και Ιωάννη Ανδρίτσου ότι κατά τις εξετάσεις των ΣΑΕ Ι της β' εξεταστικής περιόδου σπουδαστικού έτους 2009 - 2010 σε πρώτη ανάρτηση στον πίνακα επιτυχόντων, δεν υπήρχε ως επιτυχούσα η Ελένη Βαμβούρη, η οποία όμως ήταν επιτυχούσα στην κατάσταση, που παραδόθηκε στην Γραμματεία. Τέλος, δεν εξηγείται πειστικά από τον εγκαλούμενο γιατί οι σπουδαστές Φίλης Παντελεήμων και Κωνσταντίνος Κατσαρός, ενώ ήταν επιτυχόντες στα μαθήματα που εδίδασκε αυτός κατά την α' εξεταστική του σπουδαστικού έτους 2009 - 2010, έδωσαν ξανά εξετάσεις στο μάθημα ΣΑΕ Ι και στην β' εξεταστική.

4. Εξ ετέρου ο ήδη πειθαρχικώς διωκόμενος, προς απόκρουση των ισχυρισμών προβάλλει με την από 10.6.2010 εξέταση του κατά την Ε.Δ.Ε., με το από 2.8.2010 Υπόμνημα του, την ανωμοτί κατά την πειθαρχική ανάκριση εξέταση του, και μετά την περιέλευση εις γνώσιν του του πειθαρχικού φακέλου, με το από 17.9.2012 Υπόμνημά του, καθώς και με το από 12.6.2013 Υπόμνημα του και το κατατεθέν κατά την δημόσια συνεδρίαση, κατά την οποία απολογήθηκε, επί της έδρας τα εξής:

1) Την ένσταση της παραγραφής διότι τα διαπραχθέντα εκ μέρους του πειθαρχικά παραπτώματα έχουν παραγραφεί στο σύνολό τους, σύμφωνα με το άρθρο 112 ν. 3528/2007, κατά το οποίο τα πειθαρχικά παραπτώματα των πολιτικών υπαλλήλων παραγράφονται μετά 2 έτη, απ' ης τελέσθηκαν.

Επ' αυτού λεκτέα τα εξής: Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 46 παρ. 2 της Υ.Α. 23267/2005 (φ. 316 Β') «Εγκριση Εσωτερικού Κανονισμού λειτουργίας του Τ.Ε.Ι. Ηπείρου», που, κατά το άρθρο 11 παρ. 9 του ν. 3404/2005, εφαρμόζεται και για τα πειθαρχικά ζητήματα του προσωπικού άλλων Τ.Ε.Ι., μέχρι την έκδοση εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας αυτών, τα πειθαρχικά παραπτώματα των μελών Ε.Π. των Τ.Ε.Ι. παραγράφονται δύο έτη από την ημέρα, που τελέσθηκαν. Επακολούθησε η έκδοση του π.δ/τος 160/2008 (3.11.2008), στο άρθρο 27, σε συνδυασμό με το άρθρο 23, του οποίου ορίζεται ότι τα πειθαρχικά παραπτώματα, που διαπράττονται από μέλη Ε.Π. των Τ.Ε.Ι., παραγράφονται μετά πενταετία από την τέλεσή τους. Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, εάν πειθαρχικό παράπτωμα μέλους Ε.Π. Τ.Ε.Ι. διαπράχθηκε υπό την ισχύ των διατάξεων της Υ.Α. 23267/2005 και πριν εκπνεύσει ο χρόνος παραγραφής του ίσχυσαν οι διατάξεις του π.δ/τος 160/2008, τότε ο χρόνος παραγραφής επιμηκύνεται και ανέρχεται στα πέντε έτη. Περαιτέρω, η παραγραφή των πειθαρχικών παραπτωμάτων επιμηκύνεται εάν αποτελούν και αξιόποινες πράξεις, οπότε δεν παραγράφονται, πριν από την συμπλήρωση της παραγραφής, που ισχύουν για αυτές. Η τοιαύτη παραγραφή δε αναστέλλεται, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων περί αναστολής των αξιοποιώνων πράξεων. Σύμφωνα δε με το άρθρο 113 παρ. 2 του Π.Κ., η προθεσμία παραγραφής των αξιοποιώνων πράξεων αναστέλλεται για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η κύρια διαδικασία και έως ότου γίνει αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση, και δεν μπορεί να διαρκέσει πλέον των πέντε ετών για τα κακουρήματα, τριών ετών για τα πλημμελήματα και ενός έτους για τα πταίσματα. Τέλος, η κύρια διαδικασία άρχεται με την επίδοση στον κατηγορούμενο κλήσεως ή κλητηρίου θεσπίσματος (Α.Π. 532/2011). Στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι για τις αποδιδόμενες στον εγκαλούμενο πράξεις ασκήθηκε κατά αυτού ποινική δίωξη και ειδικότερα για τα ποινικά αδικήματα 1) Παθητικής δωροδοκίας κατά συρροή, 2) Παράβασης καθήκοντος κατά συρροή, 3) Ψευδούς βεβαίωσης κατά συρροή, 4) Υπεξαγωγής εγγράφου στην υπηρεσία, 5) Παράβασης άρθρου 230 Π.Κ.. Επιδόθηκε δε το κλητήριο θέσπισμα στον κατηγορούμενο και ήδη πειθαρχικώς διωκόμενο στις 15.11.2012, ημερομηνία κατά την οποία ανεστάλη και η 5ετής παραγραφή των κρινόμενων πειθαρχικών παραπτωμάτων, αφού κατά το περιεχόμενό τους εμπίπτον στην έννοια των ως άνω ποινικών αδικημάτων. Κατ' ακολουθίαν η προβαλλόμενη ένσταση είναι βάσιμη μόνον κατά το μέρος που αφορά την πράξη, που έλαβε χώρα κατά το σπουδαστικό έτος 2006 - 2007, για την

οποία, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, μετά την ισχύ του π.δ/τος 160/2008, ισχύει και γι' αυτήν η πενταετής παραγραφή, αφού ο χρόνος παραγραφής της υπό την ισχύ της Υ.Α. 23267/2005, δεν είχε εκπνεύσει κατά τον χρόνο έκδοσης (3.11.2008) του π.δ/τος 160/2008. Δεδομένου δε ότι δεν προσδιορίζεται με το παραπεμπτήριο ο ακριβής χρόνος, ακόμη και αν η πράξη έγινε στο τέλος του σπουδαστικού έτους, ήτοι στις 31.8.2007, ήδη είχε παρέλθει η πενταετία, στις 31.8.2012, πριν δηλαδή από την ως άνω αναστολή αυτής. Για τις λοιπές όμως αποδιδόμενες στον εγκαλούμενο πράξεις, η ένσταση της παραγραφής είναι αβάσιμη και απορριπτέα, αφού δεν έχει παρέλθει ούτε καν η πενταετία.

2) Ότι η διενεργηθείσα, κατόπιν παραγγελίας του Προέδρου του Τ.Ε.Ι., Ε.Δ.Ε. είναι πλημμελής ως προς την εκτέλεση της παραγγελίας, η οποία περιορίστηκε στον φερόμενο από τον εγκαλούμενο χρηματισμό, με συνέπεια να μην υποβληθούν ερωτήσεις στους εξετασθέντες, σχετικώς με καταγγελλθέντα από αυτόν περιστατικά, δηλ. της σεξουαλικής παρενόχλησεως σπουδαστριών, της "κλοπής" από το γραφείο του των γραπτών και της "εισβολής" στο γραφείο του διαφόρων υποκινούμενων από την Διοίκηση του Τ.Ε.Ι. προσώπων (βλ. κατωτέρω), προκειμένου να τον ενοχοποιήσουν. Ο ισχυρισμός όμως αυτός είναι αβάσιμος και απορριπτέος. Και τούτο διότι, από την αναφερόμενη στην ως άνω παραγγελία προς διενέργεια Ε.Δ.Ε. αιτιολογία, με σαφήνεια προκύπτει ότι αντικείμενο της διενεργηθείσας Ε.Δ.Ε. ήταν οι ενδείξεις, που είχε η Διοίκηση του Τ.Ε.Ι. περί χρηματισμού του εγκαλουμένου. Συνεπώς, ουδεμία πλημμελεία φέρει η διενεργηθείσα Ε.Δ.Ε.. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η κρίση του παρόντος Συμβουλίου δεν ερείδεται μόνον στην Ε.Δ.Ε., αφού διεξήχθη από την εισηγήτρια της κρινομένης υποθέσεως πειθαρχική ανάκριση, κατά την οποία συνελέγησαν πρωτογενώς αποδεικτικά στοιχεία, αφορώντα τις αποδιδόμενες με το παραπεμπτήριο πράξεις του εγκαλουμένου, για την εξαγωγή δε της κρίσεως του Πειθαρχικού Συμβουλίου συνεκτιμήθηκαν όλα τα αποδεικτικά στοιχεία.

3) Ότι οι αποδιδόμενες σε αυτόν κατηγορίες εκπορεύονται κυρίως από τον Μιχαήλ Μαντέλα και κύκλο προσώπων - καθηγητών, σπουδαστών και ιδιωτών - περί αυτόν, επηρεαζόμενο από αυτόν. Ο Μαντέλας προβαίνει, κατ' αυτόν, σε αυτή την πράξη ως αντεκδίκηση για φιλική παρατήρησή του για ανάρμοστη συμπεριφορά (σεξουαλική παρενόχληση) προς τις σπουδάστριες Ελένη Βαμβούρη, Ζαφειρούλα Μαμαρέλη και Λωρεάνα Μπόνη. Ο ισχυρισμός αυτός δεν αποδεικνύεται. Αντιθέτως αποδυναμώνεται, από την κατάθεση του διωκόμενου κατά την πειθαρχική ανάκριση, σύμφωνα με την οποία (σ. 3 αυτής), και μόνον όσον αφορά στην Βαμβούρη, δηλαδή αλλάζει τον ισχυρισμό του και ήδη αναφέρεται αντί σε τρεις σε μία σπουδάστρια, που του ήταν τελείως άγνωστη, όπως κατέθεσε, η οποία τον συνήντησε κλαίγοντας, έξω από την αίθουσα των εξετάσεων, στις αρχές του 2009, και χωρίς να τον γνωρίζει καν, του εκμυστηρεύτηκε, αορίστως, ότι «υπήρχαν κάποια προβλήματα με ανάρμοστη συμπεριφορά του Μαντέλα», δηλαδή η Βαμβούρη ουδέν διευκρίνισε, χωρίς ο ίδιος να είναι σε θέση να εξηγήσει, πειστικά, πώς μία τελείως άγνωστη σε αυτόν σπουδάστρια, του εκμυστηρεύτηκε ένα τόσο ευαίσθητο, προσωπικό ζήτημα. Για δε τις άλλες αναφερόμενες από αυτόν σπουδάστριες, ουδέν αναφέρει. Περαιτέρω, στην προσπάθειά του να πλήξει την

αξιοπιστία του Μαντέλα και άλλων μαρτύρων, ιδιωτών και σπουδαστών (π.χ. Πλίτσης, Λιαράτσικας, Βαμβούρη, Μαμαρέλη κ.λπ.), που κατέθεσαν κ εναντίον του, επισημαίνει ότι αυτοί ανήκουν στον εργασιακό χώρο της επιχειρήσεως, που ανήκει στον Μαντέλα. Όμως αυτό καθ' εαυτό το γεγονός, δεν τους καθιστά αναξιόπιστους. Αντιθέτως εξηγεί και δικαιολογεί την οικειότητα, που είχαν οι σπουδαστές με τον Μαντέλα και τους λοιπούς συνεταίρους του, ώστε να προβούν στις προαναφερόμενες εκμυστηρεύσεις. Ο παρών, κατά συνέπεια, ισχυρισμός είναι αναπόδεικτος και απορριπτός.

4) Ότι οι σπουδαστές Μάριος Κανατσίδης, Λωρεάνα Μπόνη, Κωνσταντίνος Κατσαρός, Ζαφειρούλα Μαμαρέλη και Ελένη Βαμβούρη, εδήλωσαν απλώς την 20.4.2010, με σχετικό έγγραφο, ότι εδέχοντο αφόρητες πιέσεις εκ μέρους του καθηγητού Ιωάννη Ανδρίτσου, εντός των αιθουσών διδασκαλίας, να καταθέσουν εναντίον του. Η τοιαύτη κατάθεση, και αν ακόμη αξιολογηθεί αποδεικτικώς το εν λόγω ιδιωτικό έγγραφο, το οποίο δεν απευθύνεται σε κανέναν, δεν είναι πειστική, διότι αναφέρεται αορίστως σε "αφόρητες πιέσεις που εδέχοντο στις αίθουσες διδασκαλίας", χωρίς να προσδιορίζεται επακριβώς ο χρόνος και σε τί συνίσταντο οι πιέσεις. Συνεπώς αναποδείκτως προβάλλεται ο ισχυρισμός αυτός και είναι για τον λόγο αυτό απορριπτός.

5) Προκειμένου να ανατρέψει την προαναφερόμενη κατάθεση του Κυριάκου Μπάκα, προσκομίζει απλή δήλωση αυτού, από 21.4.2010, ενώπιον του πληρεξουσίου του δικηγόρου Απόστολου Βλιτσάκη - το οποίο χαρακτηρίζει "έγγραφο εσωτερικής χρήσεως", ότι όσα εδήλωσε κατά την εξέτασή του κατά την Ε.Δ.Ε. είναι προϊόν τρομοκρατήσεως και εξαπατήσεως από τον διενεργήσαντα την Ε.Δ.Ε. Κωνσταντίνου Μπάτη. Ο ισχυρισμός όμως αυτός είναι αβάσιμος και απορριπτός και τούτο διότι, ο Κυριάκος Μπάκας κατά την πειθαρχική ανάκριση (29.6.2012), σε χρόνο δηλαδή μεταγενέστερο της 21.4.2010, επανέλαβε όσα είχε καταθέσει στην Ε.Δ.Ε. με απόλυτη συνέπεια και ακρίβεια και χωρίς να περιπέσει σε αντιφάσεις. Περαιτέρω, σε σχετική ερώτηση απήντησε ότι δεν γνωρίζει τον Απόστολο Βλιτσάκη, πληρεξούσιο δικηγόρο του διωκόμενου, ότι πράγματι πήγε σε κάποιο δικηγορικό γραφείο, μετά την κατάθεση του στην Ε.Δ.Ε., εντός του οποίου έγινε προσπάθεια ανατροπής, όσων κατέθεσε κατά την Ε.Δ.Ε., ότι ο δικηγόρος, που ήταν εκεί (ενν. ο Βλιτσάκης), υπαγόρευε τα αναφερόμενα στο εν λόγω έγγραφο, στο οποίο δεν αναγνώρισε την υπογραφή του, ούτε άλλωστε ισχυρίζεται κάτι τέτοιο ο εγκαλούμενος. Συνεπώς, ουδεμία αποδεικτική ενέργεια έχει η ως άνω "δήλωση". Στη συνέχεια ο Μπάκας, στην κατάθεσή του κατά την πειθαρχική ανάκριση, διέψευσε κατηγορηματικά τα περί προσελεύσεώς του στις επίμαχες εξετάσεις, όπως με όμοια "εσωτερικά έγγραφα" - απλές δηλώσεις των σπουδαστών Μαμαρέλη και Κατσαρού, από 22.4.2010, καθώς επίσης και σχεδιάγραμμα της αιθούσης των εξετάσεων, που τον έφερε καθήμενο σε συγκεκριμένο θρανίο, τα οποία προσεκόμισε ο εγκαλούμενος, και με τα οποία επεχείρησε ο τελευταίος να ανατρέψει την κατάθεσή του, και τα οποία στηρίζουν σχετικό ισχυρισμό του διωκόμενου. Κατ' ακολουθίαν οι ισχυρισμοί αυτοί είναι απορριπτικοί ως αβάσιμοι.

6) Ότι η αξιοπιστία της προαναφερόμενης καταθέσεως Χωματά είναι αμφίβολη, ενώ αντιθέτως είναι πειστικές οι ευνοϊκές γι' αυτόν, προαναφερόμενες καταθέσεις των Μέλιου, Σεχίδου και Αγιώτη. Ο διωκόμενος ισχυρί-

ζεται ότι η Χωματά είναι αναξιόπιστη λόγω του ότι η απόφαση της Γ.Σ. του Τ.Ε.Ι. σχετικώς με τα μέτρα για το αδιάβλητο των εξετάσεων ελήφθη τον Ιούνιο του 2010, ενώ η Χωματά κατέθεσε για τέτοια εντολή από τον Προϊστάμενο του Τμήματος Ιωάννη Ανδρίτσο κατά την β' εξεταστική. Τα δύο όμως αυτά γεγονότα δεν είναι αντιφατικά. Περί δε της πειστικότητας των εν λόγω καταθέσεων καθώς και όσων μαρτύρων κατέθεσαν υπέρ ή κατά του εγκαλουμένου έγινε εκτενής αναφορά στην σκέψη, 3^η, της παρούσης. Κατ' ακολουθίαν και οι ισχυρισμοί αυτοί είναι αβάσιμοι και απορριπτικοί.

7) Περαιτέρω όσα κατέθεσε στις 21.6.2012, κατά την πειθαρχική ανάκριση, και με την από 11.2.2010 αναφορά του περί εισβολής στο γραφείο του, με σκοπό τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων εναντίον του, με παράνομα μέσα, όπως κρυφές κάμερες και μικρόφωνα, από αστυνομικούς, σπουδαστές και δημοσιογράφους, υποκινούμενους από τον Μαντέλα, όπως εκτίθενται στην ως άνω από 21.6.2012 κατάθεσή του (σ. 4 επ.), είναι αόριστα και αναπόδεικτα, και συνεπώς απορριπτικά.

8) Εξάλλου, επιβαρυντική συνθήκη συνιστά κατά την κρίση του Συμβουλίου για τον εγκαλούμενο, η δηλωθείσα από μόνον αυτόν, με την από 1.3.2010 αναφορά του - δηλαδή εντός ύποπτης μετά τα δυσμενή γι' αυτόν δημοσιεύματα στο διαδίκτυο, περιόδου -, διάρρηξη του γραφείου του και κλοπή των γραπτών βαθμολογίων και παρουσιολογίων, μόνων αποδεικτικών στοιχείων της ενοχής ή αθωότητας αυτού. Και τούτο διότι, και αν ακόμη συνέβη τοιαύτη κλοπή, γεγονός για το οποίο εγείρονται έντονες αμφιβολίες, αφού ουδεμία απόδειξη, εκτός από την ως άνω αναφορά, υπάρχει, αποδίδεται στον εγκαλούμενο από το παρόν Συμβούλιο, βαρύτατη αμέλεια ως προς την φύλαξη των στοιχείων αυτών - τα είχε αφύλακτα στο γραφείο του, όπως ομολογεί στην ως άνω κατάθεσή του -, και τα οποία, σημειωτέον, συνιστούν υλικό του Τ.Ε.Ι., ιδίως λόγω του χρόνου, που έλαβε χώρα η φερόμενη διάρρηξη και κλοπή, πολλώ μάλλον, όπου, όπως ο ίδιος ισχυρίζεται και επιβεβαιώνεται από τον Ιωάννη Κουκουτσέλο, τεχνικό -κλειδαρά του Τ.Ε.Ι. στην από 26.6.2012 πειθαρχική ανάκριση, στο γραφείο του, είχε βρεθεί χαλασμένη η (απλή) κλειδαριά αυτού, χωρίς να σημειωθεί κλοπή, στην προηγούμενη του 2010 διετία.

9) Προκειμένου να αμυνθεί ο διωκόμενος κατέθεσε κατά όλων (13) όσων κατέθεσαν εναντίον του, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Λάρισας, αποζημιωτική αγωγή, βάσει των άρθρων 57, 59, 914 Α.Κ., στις 18.3.2011. Η αγωγή αυτή προσδιορίστηκε προς συζήτηση στις 22.5.2012. Πλην όμως την αγωγή αυτή ο διωκόμενος ούτε προκύπτει ότι επέδωσε στους εναγομένους, αλλά ούτε και ο ίδιος παρέστη κατά τη συζήτησή της, με αποτέλεσμα αυτή να ματαιωθεί, όπως και ο ίδιος καταθέτει κατά την πειθαρχική ανάκριση. Στην εν λόγω κατάθεσή του και στο από 17.9.2012 Υπόμνημα του, ο διωκόμενος δήλωσε ότι άφησε να ματαιωθεί η ασκηθείσα από αυτόν αγωγή, ελλείψει οικονομικών δυνατοτήτων, ενώ αμέσως προηγουμένως ανέφερε ότι είναι «από τους κερδισμένους στο Χρηματιστήριο», σε άλλη δε αναφορά του αναφέρει ότι βρίσκεται σε πολύ καλή οικονομική κατάσταση. Δηλώσεις δηλαδή αντιφατικές. Κατά την κρίση του παρόντος Συμβουλίου, η άσκηση της αγωγής αυτής συνιστά έναν απρόσφορο δικαστικό αντιπερισπα-

σμό του εγκαλουμένου με σκοπό τον εκφοβισμό των εναγομένων. Η ενέργειά του αυτή τον καθιστά, κατά την κρίση του Συμβουλίου επίσης, αναξιόπιστο.

5. Με βάση τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά και αξιολογήσεις απεδείχθησαν, κατά την κρίση του παρόντος Συμβουλίου, τα εξής: 1) Ο κατ' εξακολούθηση χρηματισμός του εγκαλουμένου κατά παράβαση των διδακτικών του καθηκόντων, για να βαθμολογήσει με προβιβάσιμο βαθμό του σπουδαστές του Τ.Ε.Ι. Παναγιώτη Σταύρου, Κυριάκο Μπάκα, Κωνσταντίνο Κατσαρό, Ευριπίδη Μπατσίλα, Ελένη Βαμβούρη, Ζαφειρούλα Μαμαρέλη, Λωρεάννα Μπόνη, Δημήτριο Αγιώτη, Σταμάτιο Δαρανά, Χρήστο Θεοτοκίδη, Αργύριο Τρούσκο, οι οποίοι είτε δεν προσήλθαν ουδόλως στις επίμαχες εξετάσεις π.χ. Σταύρου, Μπάκας, Βαμβούρη, Μαμαρέλη, Μέλίου, Σεχίδου, Αγιώτης, είτε προσήλθαν και το επίπεδο των γνώσεων τους δεν ήταν προβιβάσιμο (τούτο το τελευταίο δεν έχει με βεβαιότητα διαπιστωθεί, δηλαδή ποιοί εκ των υπολοίπων από τους προαναφερόμενους προσήλθαν ή όχι, καθώς τα μόνα αποδεικτικά στοιχεία, "εκλάπησαν", όπως προαναφέρεται). Ουδεμία, όμως, αскеί επιρροή, ως προς τον χαρακτηρισμό της συμπεριφοράς του εγκαλουμένου, η προσέλευση ή μη των σπουδαστών στις εξετάσεις. Ενόψει τούτου, το πειθαρχικό παράπτωμα του παραπεμπτηρίου υπό β), περί παραβάσεως της αρχής της αμεροληψίας, θεωρείται απορροφηθέν από την παράβαση των ως άνω διδακτικών του καθηκόντων, αφού τελέσθηκε δι' αυτής. 2) Η αιτίαση του παραπεμπτηρίου περί αλλοιώσεως των πινάκων των αποτελεσμάτων των επίμαχων εξετάσεων, πράξη, που ομολογείται από τον εγκαλούμενο, που γνωρίζει και θέλει αυτή την αλλοίωση και με σκοπό την παραπλάνηση της επιστημονικής κοινότητας ως προς την επιτυχή εξέταση των προστεθέντων στον πίνακα σπουδαστών. Η τοιαύτη αλλοίωση έλαβε χώρα, κατά την κρίση του παρόντος Συμβουλίου, ως προϊόν της προαναφερθείσας οικονομικής συναλλαγής εκ μέρους των σπουδαστών, είτε εκ των προαναφερομένων, είτε και άλλων, και όχι εξ επιεικείας εκ μέρους του, όπως μη πειστικώς ισχυρίζεται, επιεικεία, που άλλωστε μπορούσε να επιδείξει εξ αρχής.

Η κατά τα ανωτέρω αποδειχθείσα συμπεριφορά του εγκαλουμένου καθηγητού του Τ.Ε.Ι. συνιστά, ανεξαρτήτως του ποινικού χαρακτηρισμού αυτής, παράβαση των διδακτικών του καθηκόντων, σε κάθε δε περίπτωση, απάδουσα προς την αξιοπρέπεια του καθηγητού Τ.Ε.Ι. συμπεριφορά, σύμφωνα με το άρθρο 326 του ν. 5343/1932. Σημειώνεται ότι καθεμία από τις προαναφερόμενες εκφάνσεις της τοιαύτης συμπεριφοράς του εγκαλουμένου στηρίζουν αυτοτελώς την κρίση του Συμβουλίου για τον χαρακτηρισμό της ως απάδουσας. Η απάδουσα αυτή συμπεριφορά αναδεικνύεται έτι περισσότερο και με την εκδηλωθείσα εκ μέρους του εγκαλουμένου τουλάχιστον βαρέως αμελή συμπεριφορά, σχετικώς με την επίδειξη προσοχής ως προς την φύλαξη, εντός του γραφείου του, των μόνων αποδεικτικών στοιχείων για την ενοχή ή μη αυτού, όπως προαναφέρθηκε, και μάλιστα εντός του υπόπτου χρόνου.

6. Κατόπιν των ανωτέρω, το Πειθαρχικό Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπ' όψιν την βαρύτητα των ως άνω πειθαρχικών παραπτωμάτων, την κατ' εξακολούθηση τέλεση αυτών, την αρνητική απήχηση και την απαξία της περιγραφόμενης συμπεριφοράς, εντός του ακαδημαϊκού χώρου, αλλά και εντός της μικρής σχετικώς κοινωνίας της Λάρισας, κρίνει ότι πρέπει να επιβληθεί στον εγκαλούμενο η ποινή της οριστικής απολύσεως.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται ότι ο επίκουρος καθηγητής του Τ.Ε.Ι. Λάρισας (ήδη Θεσσαλίας) Ελευθέριος Ασλάνης τέλεσε τα πειθαρχικά παραπτώματα, που αναφέρονται στο σκεπτικό.

Επιβάλλει σε αυτόν την πειθαρχική ποινή της οριστικής απολύσεως.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 27 Ιουνίου 2013.

Η Πρόεδρος
ΕΥ. ΓΑΛΑΝΟΥ

Ο Γραμματέας
ΙΩ. ΜΗΤΡΟΤΑΣΙΟΣ

Και η απόφαση απαγγέλθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στην Αθήνα, στις 14 Οκτωβρίου 2013.

Ο Πρόεδρος
ΑΘ. ΡΑΝΤΟΣ

Ο Γραμματέας
ΙΩ. ΜΗΤΡΟΤΑΣΙΟΣ

* 0 3 0 1 5 1 2 2 7 1 2 1 3 0 0 8 *